

การอภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่มีคุณภาพทั้งความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของคะแนนสอบจากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี จำนวน 700 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 100 คน ทดสอบครั้งที่ 2 จำนวน 100 คน และทดสอบครั้งที่ 3 จำนวน 500 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 88 ข้อ และคัดเลือกโดยการหาคุณภาพรายข้อให้เหลือ 73 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี เพื่อประสานงานในการเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบประเมิน วางแผนเก็บข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบประเมินไปเก็บรวบรวมข้อมูล ณ โรงเรียนแต่ละแห่งด้วยตนเอง
4. นำข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งผลการสอบมาตรฐานให้คะแนน หาคุณภาพของแบบประเมินจากการสอบแต่ละครั้ง และสร้างเกณฑ์ปกติตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known - group Technique)
2. การวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ (Item Analysis) โดยการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อความรายข้อด้วยการทดสอบที (t-test) โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มตัวอย่าง
3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Se) และค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยการแปลงคะแนนดิบเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วแปลงเป็นคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score)

สรุปผลการวิจัย

1. การหาคุณภาพขั้นต้นของแบบประเมิน
แบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมดังกล่าว ได้ผ่านการหาคุณภาพขั้นต้นโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ต้องการวัด รวมถึงพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา คัดเลือกข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IC) ตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อความรวมทั้งหมด 88 ข้อ แล้วนำไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1
2. การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known - group Technique) โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้
 - ด้านความมีระเบียบวินัย มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 5.415
 - ด้านความรับผิดชอบ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 6.943
 - ด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 8.651
 - ด้านความเมตตากรุณา มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 6.632
 - ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 5.588
 - ด้านความเสียสละ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 5.551
 - ด้านความประหยัด มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 6.199

และแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้งฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เท่ากับ 10.234 โดยทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. การคัดเลือกข้อความโดยการวิเคราะห์คุณภาพรายชื่อของแบบประเมิน

คำอำนาจจำแนกของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งมีจำนวนข้อความ 88 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของแต่ละด้าน จะปรากฏผลดังนี้

ด้านความมีระเบียบวินัย จำนวน 16 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ -0.610 ถึง 6.537 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 3 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 13 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.178 ถึง 6.537

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 12 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.001 ถึง 6.726 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 1 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 11 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.471 ถึง 6.726

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน 15 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.876 ถึง 8.860 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 3 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 12 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.900 ถึง 8.860

ด้านความเมตตากรุณา จำนวน 11 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.708 ถึง 8.242 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 2 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 9 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.535 ถึง 8.242

ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน 9 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.009 ถึง 6.592 ทุกข้อผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และได้ข้อความไว้จำนวน 9 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.009 ถึง 6.592

ด้านความเสียสละ จำนวน 10 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.277 ถึง 7.014 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 2 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 8 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.078 ถึง 7.014

ด้านความประหยัด จำนวน 15 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.749 ถึง 6.780 มีข้อความที่ไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 4 ข้อ และได้คัดเลือกข้อความไว้จำนวน 11 ข้อ มีคำอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.375 ถึง 6.780

ในการพิจารณาคัดเลือกข้อความ ผู้วิจัยได้ใช้การพิจารณาคำอำนาจจำแนก ความครอบคลุมของแบบประเมินในแต่ละด้าน ซึ่งจะได้อธิบายทั้งหมด 73 ข้อ ไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2

4. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความมีระเบียบวินัย จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5740

ด้านความรับผิดชอบ จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5537

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5041

ด้านความเมตตากรุณา จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.5905

ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7420

ด้านความเสียสละ จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7780

ด้านความประหยัด จำนวน 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6013

แบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้งฉบับ จำนวน 73 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8762

5. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

เกณฑ์ปกติของคะแนนสอบจากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม เมื่อสร้างโดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ปรากฏผลดังนี้

ด้านความมีระเบียบวินัย คะแนนดิบตั้งแต่ 22-65 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.83 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T79

ด้านความรับผิดชอบ คะแนนดิบตั้งแต่ 11-54 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.83 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T79

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต คะแนนดิบตั้งแต่ 17-56 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.83 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T79

ด้านความเมตตากรุณา คะแนนดิบตั้งแต่ 15-45 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.75 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T78

ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ คะแนนดิบตั้งแต่ 17-45 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.17 - 99.00 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T21-T73

ด้านความเสียสละ คะแนนดิบตั้งแต่ 9-40 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.83 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T79

ด้านความประหยัด คะแนนดิบตั้งแต่ 11-55 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.83 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T79

เกณฑ์ปกติของคะแนนสอบจากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม มีคะแนนดิบตั้งแต่ 151-362 ตรงกับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0.08 - 99.92 และคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ T18-T82

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การหาคุณภาพขั้นต้นของแบบประเมิน

การหาคุณภาพขั้นต้นของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IC) ผลปรากฏว่าข้อความทุกข้อมีค่า IC มากกว่า 0.5 ซึ่งเป็นเพราะผู้วิจัยได้สร้างให้ครอบคลุมตามนิยามของพฤติกรรมทางจริยธรรมแต่ละด้าน ข้อความบางข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความกำกวมและการใช้ภาษาไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงข้อความเหล่านั้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อความทั้งหมดจำนวน 88 ข้อ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 1

2. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้เทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว (Known - group Technique) โดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ประเมินโดยครูประจำชั้น กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่รู้จักว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงและต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มตัวอย่าง และใช้การทดสอบที (t-test) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมระหว่างกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกับกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมต่ำนั้น ปรากฏว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (t-value) เมื่อแยกเป็นรายด้านมีค่าตั้งแต่ 5.415 ถึง 8.651 และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 10.234 โดยทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะเห็นว่าค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านและรวมทั้งฉบับอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีนัยสำคัญทุกค่า ซึ่งถือว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของการวิเคราะห์ครั้งนี้ มีค่าใกล้เคียงกับค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างโดย สมพร หลิมเจริญ (2537 : 64) เมื่อแยกเป็นรายด้านมีค่าตั้งแต่ 3.222 ถึง 8.471 และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 6.595 และการสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน โดย สุรติ อำนวยศิริสุข (2534 : บทคัดย่อ) ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างตั้งแต่ 6.63 ถึง 12.13 จึงอาจกล่าวได้ว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่เชื่อถือได้

3. การคัดเลือกข้อความโดยการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบประเมิน

จากการทดสอบครั้งที่ 1 ปรากฏว่าข้อความส่วนใหญ่มีค่าอำนาจจำแนกเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นเพราะแบบประเมินได้ผ่านการหาคุณภาพขั้นต้นโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ทั้งการหาความสอดคล้องระหว่างข้อความกับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ต้องการวัด และได้ปรับปรุงข้อความเหล่านั้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 15 ข้อ ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากความกำกวมและความไม่เหมาะสมของภาษาเป็นสำคัญ

หลังจากการวิเคราะห์คุณภาพรายข้อของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม แล้วคัดเลือกข้อความที่มีคุณภาพในแต่ละด้าน เพื่อนำไปหาคุณภาพขั้นต่อไป จะเห็นว่าข้อความที่คัดเลือกไว้ทั้งหมดมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2.009 ถึง 8.860 แต่ละข้อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นว่าข้อความแต่ละข้อที่คัดเลือกไว้มีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ บุญธรรมกิจปริคาบวิสุทธิ (2540 : 45) ที่กล่าวว่า ถ้าข้อใดได้ค่า r ที่มากจนมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ 0.05 ก็แสดงว่ามีอำนาจจำแนกใช้ได้ จากการสร้างแบบวัดความเอื้อเพื่อเพื่อแผ่และเสียสละ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างโดย ทศนีย์ เหมะรุฉิน (2533 : บทคัดย่อ) มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความตั้งแต่ 4.16 ถึง 6.27 และการสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างโดย สุรดี อำนวยศิริสุข (2534 : บทคัดย่อ) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ถึง 6.95 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สร้างครั้งนี้

4. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมิน

การหาคุณภาพของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรม ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน โดยแยกเป็นรายด้าน มีค่าตั้งแต่ 0.5041 ถึง 0.7780 และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.8762 ซึ่งเมื่อพิจารณาทั้งฉบับจะเห็นว่า มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับคำกล่าวของ ถ้วน และ อังคณา สายยศ (2543 : 209) ซึ่งกล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบวัดที่มีความเชื่อมั่นได้ แบบวัดคุณลักษณะด้านจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างโดย วุฒิชัย ฉายวงศ์ศิริสุข (2536 : บทคัดย่อ) มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.486 ถึง 0.644 แบบทดสอบวัดคุณธรรมในการอยู่ร่วมกัน ที่สร้างโดย สุรดี อำนวยศิริสุข (2534 : บทคัดย่อ) ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.477 ถึง 0.825 และแบบวัดจริยธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่สร้างโดย ซาฮาบีย๊ะห์ ไต่อาลิม (2544 : 122) ค่าความเชื่อมั่นจะมีค่าตั้งแต่ 0.2792 ถึง 0.7394 และรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.8479 ซึ่งค่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 ฉบับ มีค่าใกล้เคียงกับค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สร้างขึ้นในครั้งนี้

5. การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms)

ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) โดยแยกเป็นรายด้านและรวมทั้งฉบับ ใช้ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งที่ 2 รวมกับข้อมูลจากการทดสอบครั้งที่ 3 ได้จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 600 คน เพื่อนำคะแนนดิบ (Raw Score) คำนวณค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) แล้วเทียบหาคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score)

การแปลผลคะแนนโดยใช้คะแนนที่ปกติ กระทำได้โดยการเทียบว่าคะแนนดิบที่แต่ละคน ได้ตรงกับคะแนนที่ปกติเท่าไร ให้แปลผลคะแนนตามเกณฑ์ของ ชาวาล แพร์คกุล (2520 : 20) โดยใช้ช่วง 1 S.D. แบ่งระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเป็น 5 ระดับ ดังตัวอย่างการแปลความหมายของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้งฉบับ ต่อไปนี้

ตั้งแต่ T 65 หรือ สูงกว่า แปลว่า มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูงมาก

ตั้งแต่ T 55 – 65 แปลว่า มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

ตั้งแต่ T 45 – 55 แปลว่า มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ตั้งแต่ T 35 – 45 แปลว่า มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T 35 หรือ ต่ำกว่า แปลว่า มีพฤติกรรมทางจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำมาก

หากนักเรียนได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดี คือ T 35 , T 45 , T 55 , และ T 65 แล้วให้เลื่อนไปอยู่ในกลุ่มสูงถัดไปเสมอ

การแปลผลจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) เมื่อสามารถเทียบได้ว่าคะแนนดิบของนักเรียนคนนั้นอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ใด หมายความว่า นักเรียนคนนั้นจะมีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่าจำนวนนักเรียนคนอื่น ๆ อยู่ร้อยละ “เปอร์เซ็นต์ไทล์” ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ดังตัวอย่างเช่น ผลการประเมินของนักเรียนคนหนึ่งอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 85 หมายความว่า นักเรียนคนนั้นจะมีระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมสูงกว่านักเรียนคนอื่น ๆ ร้อยละ 85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การแปลความหมายของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมในแต่ละด้านก็ใช้เกณฑ์เดียวกันนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการนำแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ควรดำเนินการตามคู่มือการใช้ อย่างเคร่งครัด

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้แนะแนว ตลอดจนบิดามารดา และผู้ปกครอง สามารถนำแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน เพื่อทราบระดับพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งสามารถนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนที่อยู่ในความปกครองต่อไป

1.3 ในการสังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน ถ้านำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างมาใช้ประกอบการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนด้วย จะทำให้สามารถประเมิน

พฤติกรรมของนักเรียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมในด้านอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ประชากรของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเท่านั้น ดังนั้นในการนำแบบประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้กับประชากรที่แตกต่างออกไป ควรหาเกณฑ์ปกติใหม่สำหรับแปลผลคะแนนจากการประเมิน

2.3 ควรมีการสร้างแบบประเมินจริยธรรมด้านอื่น ๆ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการศึกษาในระดับนี้จะได้มีแบบประเมินสำหรับการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกด้าน

2.4 ในการสร้างแบบประเมินในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรจะสร้างเป็นรูปแบบสถานการณ์หรือเป็นรูปภาพ เพราะจะเป็นสิ่งเร้าทำให้เด็กอยากตอบ และได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือได้